

N° 4.

Toukokuulla 1899. 4:s vuosikerta.

Tilaushinta:
1 mrk. vuodelta.

Toimittajat:
I. Savolainen ja K. Reponen.

Helluntaina.

Apostolein teot 2 luku 4 värssy: *Ja he täytettiin kaikki Pyhällä Hengellä ja rupesivat puhumaan muilla kielillä sen jälkeen kuin henki antoi heidän puhua.*

Helluntai, suuri juhla on taas tullut. Kaikki ihmiset tervehdivät sitä ilolla sentähden että se tuo töitten ja vaivojen jälkeen pyhälepoa ihmisille. Se tuo myös uutta toivoa ihmisten sydämiin ja uutta elämää koko luontoon. Luonnossa tapahtuu tähän aikaan suuria ihmeitä. Se herää pitkän talviunen jälkeen, maa rupeaa taas viheriöitsemään, ruohot kasvamaan, puut elämään ja niihin puhkeaa tuhansia lehtiä. Kauniit ja eriväriset kukat kasvavat maassa, linnut laulavat koko päivän ja kaikkialla vallitsee ilo ja riemu. Kaikki ihmiset ovat iloiset ja menevät uslos huoneistansa nauttimaan raitista, lämmintä kesäilmaa. Kaikki on niin tyyntä ja rauhallista.

Luonnossa huomaamme kumminkin korkean vakavuuden ja pyhän rauhan ja sydämissämme tunnemme nöyryyttä ja suurta kiitollisuutta kaikkivaltiasta Jumalaamme kohtaan. Ja Helluntaijuhlan suuri, pyhä merkitys tunkeutuu sydämiimme ja valaisee ymmärryksemme oikein käsittämään Jeesuksen sanoja ja opetusta.

Pääsijäisestä oli kulunut 50 päivää, kun opetuslapset olivat yksimielisesti koossa puhelemassa rakkaasta Vapahtajastaan ja opettajastaan mestarista Jeesuksesta. Me luemme Raamatussa Apostolein teoissa 2 luvussa että silloin tapahtui humaus taivaasta ja viileskellyt kielet istuivat opetuslasten päällä. He täytettiin silloin Pyhällä Hengellä. He saivat Jumalalta ymmärrystä oikealla tavalla ymmärtää Jeesuksen sanoja ja opetusta. Silloin kun Jesus oli maan päällä opetuslastensa keskuudessa ja opetti heitä, olivat opetuslapset hyvin usein ymmärtäneet väärin Jeesuksen sanoja. Nyt, Helluntaina, valaisi Pyhä Henki heidän ymmärryksensä ja otti asuntonsa heidän sydämissään. Opetuslasten silmät aukenivat ja nyt he käsittivät oikein ja selvään Mestarin sanojen merkityksen. Ennen he olivat käsittäneet Jeesuksen opetuksen maalliseslla tavalla, nyt he ymmärsivät Jeesuksen taivaallisen opin. Se täytti heidät pyhällä innolla, ja he julistivat ja saarnasivat Jeesuksen oppia ihmisille, jotka olivat kokoontuneet Jerusalemiin. Ennen he olivat olleet pelkurit ja heikot, nyt he eivät enää peljänneet juutalaisia. Pyhä Henki oli vahvistanut heitä ja rohkeasti saarnasivat he Jeesuksesta niin että juutalaisten papit ja kirjanoppineet kuulivat. Opetuslasten saarna oli selvää ja voimakasta. Se tunkeutui ikkimisten sydämiin ja noin 3,000 juutalaista kääntyi kristinuskoon ja kastettiin. Ja ne juutalaiset, jotka olivat kääntyneet, koettivat välttää syntiä, elää Jeesuksen opetuksen mukaan ja täyttää Jumalan käskyjä.

Nyt on Helluntai taas tullut. Pyhä Henki seisoo myös meidän sydämiemme ovella. Se kolkuttaa ja tahtoo päästä meidän sydämiimme opettamaan meitä. Se tahtoo tulla selvittämään meillemkin Vapahtajan oppia ja sanoja. Jos sydämemme on kova, niin se ei voi opettaa eikä vaikuttaa. Jos me emme vakavalla mielellä tahdo täyttää Jumalan käskyjä, jos me emme tahdo luopua kateudesta, vihasta ja itserakkaudesta, jos me emme rakasta Jumalaa kaikesta sydämeistä, sielusta ja mielestä, jos me emme rakasta

lähimmäistämme yhtä paljon kuin itseämme, silloin ei Pyhä Henki tule sydämiimme. Sentähden rukoilkaamme:

Hyvä Jumala, lähetä Pyhä Henkesi myös meidän sydämiimme ja anna sen aina asua sydämissämme. Opetä meitä oikein rakastamaan Sinua ja ymmärtämään Sinun pyhää sanaasi. Opetä meitä välttämään syntiä ja luopumaan kaikesta pahasta ja elämään Jumalan sanan ja Jeesuksen käskyjen mukaan. Ja opeta meitä rakastamaan Jumalaa kaikesta sydämeistämme, selustamme ja mielestämme ja lähimmäisiämme yhtä paljon kuin me rakastamme itseämme. Anna meille Jeesuksen tähden anteeksi meidän syntimme ja opeta meitä antamaan anteeksi ja unohtamaan, jos ihmiset ovat meille pahat. Anna hyvä Jumala meille Pyhä Henkesi! Amen.

Herran rukous.

(Jatk. viime n:roon.)

Toisia ihmisiä kiusataan unhottamaan Jeesuksen sanat: *pysykää minussa; ilman minua te ette voi mitään tehdä.* He silloin koettavat itse parantaa elämänsä omasta voimastansa. He unhottavat pyytää Jumalalta voimaa ja armoa. Jos he huomaavat, että heissä vielä on paljo syntiä, niin he joutuvat epätoivoon ja ajattelevat, että he eivät voi saata ijankaikkista elämää.

On siis monenlaisia kiusauksia. Mutta Jumala voi pelastaa kiusauksista taikka antaa meille voimaa voittaa kiusaukset. Hän voi antaa rikkaalle nöyryän ja laupiaan sydämen. Hän voi antaa köyhälle luottamusta ja pelkääväliselle rakkautta. Hän voi opettaa meitä rakastamaan vihollisiamme. Hän voi auttaa meitä pysymään Jeesuksen opetuslapsina ja muistamaan Hänen sanaansa oikein.

Kun Jeesus eli maan päällä, niin Hän myöskin kiusattiin, ja Hän voitti kaikki kiusaukset. Hän oli vahva sydämeistä. Nyt Hän voi armahtaa meitä, jotka olemme hengellisesti heikot. Käykäämme sentähden luottamuksella rukouksessa Hänen tykönsä, että me saisimme laupeuden ja armon, koska me tarvitsemme apua. (Katso Hebrealaisepistolaa 4 l. 14—16 v.) Jeesus itse kehoitti opetuslapsiansa: „*valvokaa ja rukoilkaa, että te ette lankeisi kiusaukseen*“.

On hyvin tärkeätä oikein rukoilla tämän kuudennen rukouksen, sillä meidän sielumme on usein vaarassa kiusauksissa. Omat pahat halumme voivat saattaa meidät syntiin ja perkeleen valtaan. Monella meistä on paha taipumus vihastua toisiin ihmisiin; toisella on kateellinen mieli j. n. e. Ympäriämme elää paljo ihmisiä, jotka voivat opettaa meille pahuutta. Jeesus sanoi että *monet* kulkevat avaralla tiellä, joka vie kadotukseen. Ja vaarallisin vihollinen, paha henki käy ympäri ja etsii, kenen sielun hän voisi hukuttaa. Pietari kehoitti valvomaan ja taistelemaan pahaa henkeä vastaan ja olemaan *vahvat uskossa*. (1 Piet. ep. 5 l. 8, 9 v).

Jos oikein pelkäämme syntiä ja uskomme, että Jumala voi ja tahtoo auttaa meitä kiusauksista, niin me joka päivä sydämeistä pyydämme apua ja voimaa Jumalalta. Silloin Hän myöskin auttaa meitä. Sitten me opimme sydämeistä kiittämään Häntä ja sanomaan: *Jumalalle, jolta kaikki armo tulee, olkoon kunnia ja väkeryys ijankaikkisesta ijankaikkiseen, amen!*

Vaan päästä meitä pahasta.

Tässä elämässä maan päällä on paljon surua ja vaivaa. Sentähden tämä maa sanotaan murheen laaksoksi eli surun paikaksi. Paljon pahaa voi täällä tapahtua ihmisen ruumiille ja sielulle, tavarelle ja kunnialle. Ruumis usein tulee kipeäksi; toisinaan joku ihminen onnettomuuden kautta tulee raajarikoksi j. n. e. Tavaramme voi palaa; varkaat ja petolliset ihmiset voivat ottaa sitä meiltä. Tämäkin saattaa meille surua. Surullista myöskin on, kun muut ihmiset panettelevat meitä, ja me sillä tavalla saamme huonon nimen ja maineen muitten ihmisten edessä. Muistakaamme, että me itse emme saa näin vahingoittaa toisten kunniaa eli hyvää nimeä sillä Jumala kieltää sanomasta väärää todistusta lähimmäisistä.

Taivaallinen Isämme tietää, mitä suruja meillä on. Hän tietää, mitä suruja meille vielä vastedes tulee. Jumala antaa meille sekä ilon päivät että surun päivät. Hän määrää kaikki. Jeesus opetti rukoilemaan: „Isä meidän, joka olet taivaassa; päästä meitä pahasta!“ Jumala voi varjella meitä monesta surusta ja vaivasta; silloin ei tule meille sellaisia suruja. Hän voi antaa meille rohkeutta ja voimaa, niin että olemme kärsivälliset surun päivinä. Mo-

net uskovaiset ihmiset ovat luottaneet Jumalaan ja kiittäneet Häntä, vaikka heillä oli paljon surua ja vaivaa. He ymmärsivät, että Jumala oli antanut heille paljoa enemmän hyviä lahjoja kuin surua. He tiesivät, että Jumala rakasti heitä paljoa enemmän, kuin hyvä isä rakastaa omia lapsiansa. — Me saamme rukoilla, että Jumala myöskin opettaisi meitä olemaan kärsivälliset ja vahvat uskossa surun päivinä. Silloin me lopuksi pääsemme kaikesta pahasta.

Synti on vaarallisempi ihmisille kuin kaikki muu paha. Synti saattaa vahinkoa hänen kuolemattomalle sielulle. Kun ihminen elää synnissä, niin sielu tulee saastaiseksi. Saastainen sielu ei kelpaa Jumalalle. Eniti meidän pitää pyytää Jumalaa varjelemaan sieluumme synnistä. Toisinaan esim. uskova ihminen itse huomaa että jonkun toisen pahat sanat kiusaavat häntä vihaan. Taikka tietää hän, että oma paha halunsa kiusaa häntä valhettelemaan. Hän pelkää, että hän ei voi voittaa näitä kiusauksia, sillä hän on hengellisesti heikko. Silloin muistakoon hän sydämeistä rukoilla: „Jumala, päästä minua pahasta; varjele minua tekemästä syntiä.“ Herra voi antaa heikolle väkyyttä. Vapahtaja tiesi, että ihmiset ovat syntisiä ja heikkoja; hän opetti heitä rukoilemaan, sitä varten että he saisivat Jumalalta apua.

Monet kerrat ihmiset eivät itse huomaa omia pahoja halujansa. He eivät tiedä, että heissä on paljo syntiä. Silloin he eivät ymmärrä peljätä syntiä, ja tämä on vaarallista.

Kuningas David rukoili, että Jumala tutkisi ja koettelisi hänen sydäntänsä; hän ei itse ymmärtänyt, minkälainen se oli. Hän pyysi rukouksessa: *katso, jos minä olen pahalla tiellä, niin saata (= vie) minua ijankaikkiselle tielle*. (Ps. 139, v. 24). Hän ei varmaan tietänyt, vaelsiko hän sillä tiellä, joka vie taivaaseen; sentähden hän pyysi Jumalaa johtamaan ja viemään hänet tälle oikealle tielle eli opettamaan häntä elämään oikein ja hurskaasti. Toisen kerran David nöyränä ja katuvaishena pyysi Jumalalta suuren synnin anteeksi; sillä hän oli rikkonut kuudetta käskyä vastaan. Silloin hän myöskin pyysi; *Jumala, luo minuun puhdas sydän, ja anna minulle uusi, vahva henki*. (Ps. 51.) Nämät samat rukoukset ovat sitten tuhannet ihmiset rukoilleet.

Monet kerrat Jumala antaa ihmisille surun päiviä, sitä varten että he huomaisivat omat syntinsä ja tekisivät parannusta. Esim.

kun terve ihminen tulee kipeäksi, niin hän usein rupeaa ajattelemaan omia syntejensä ja Jumalan tuomiota kuoleman jälkeen. Terveenä hän vähemmän muisti tätä, mutta paljon hän ajatteli maallisia asioita. Sairaus siis teki hänet ymmärtäväiseksi. Surullinen ihminen usein enemmän ajattelee hengellisiä ja taivaallisia asioita. Se ihminen, joka elää iloisesti, usein vähemmän ajattelee niitä. Sentähden suru ja koettelemus ovat tarpeelliset ihmisille. Usein myöskin surun päivät ovat rangaistus ihmisen omista synneistä. Esim. jos joku elää laiskasti ja tuhlaavaisesti nuorena, niin hän vanhana saa kärsiä puutetta ja ikävää. Herra antaa näin ihmisten kärsiä rangaistusta tässä elämässä, mutta Hän tahtoo vapahtaa heidän sielunsa ijankaikkisesta kadotuksesta. Katuvainen ihminen ymmärtää, että hän on ansainnut paljon vaivaa ja surua synteinsä tähden; hän ei valita kärsimättömästi rangaistuksen päivinä. Hän pyytää Jumalalta voimaa olla kärsivällinen ja nöyrä. Sillä tavalla hän oppii ymmärtämään seuraavat sanat 68 Psalmissa: *Kiitetty olkoon Herra joka päivä! Jumala panee kuorman meidän päällemme, mutta hän myös auttaa meitä. Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapahtaa.*

Tässä viimeisessä rukouksessa me myöskin rukoilemme, että Jumala lopuksi antaisi meille hyvän, autuaallisen kuoleman. Kiusaukset ja vaivat loppuvat vasta silloin, kun elämä loppuu. Silloin vasta uskovainen ihminen täydellisesti pääsee pois kaikesta pahasta. Mutta jumalattoman ihmisen, joka ei tunne Jumalaa eikä tottele hänen käskyjään, täytyy odottaa kovempaa rangaistusta kuoleman jälkeen. Sentähden me usein pelkäämme, kun me ajattelemme kuolemaa ja omia syntiämme. Me saamme silloin rukoilla, että Jumala armollisesti varjelisi meitä kuolemasta jumalattomina. Saamme rukoilla, että Jumala auttaisi meitä hurskaasti elämään ja viimein täältä lähtemään, niin että pääsemme Hänen tykönsä taivaaseen. Silloin meidän kuolema olisi autuaallinen kuolema. Kun ihminen kuolee autuaallisesti, niin hän toivoo, että Jumala antaa kaikki hänen syntinsä anteeksi Jesuksen rakkauden ja kuoleman tähden. Hän toivoo, että hän pääsisi taivaaseen, jonka Jumala on valmistanut ihmisille. Kirkas ja ihana on Jumalan taivas, mutta me tiedämme siitä ainoastaan vähä. Me emme vielä voi ymmärtää paljoa siitä. Imestyksinjassa kuitenkin kerrotaan vähä taivaan au-

tuudesta ja niistä ihmisistä, jotka pääsevät sinne. 21:ssä luvussa on kirjoitettu: *Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa katosi, ja ei meri silleen ole. Ja kuulin suuren äänen taivaasta sanovan: katso, Jumalan maja ihmisten seassa, ja Hän on asuva heidän kanssansa, ja he tulevat hänen kansaksensa, ja itse Jumala on oleva heidän kanssansa ja heidän Jumalansa. Ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyynelät heidän silmistänsä, ja ei kuolemaa pidä silleen olemassa, eikä itkua, eikä parkua eikä kipua pidä silleen olemassa; sillä ne entiset poismenivät.*

Ja en minä siinä templiä nähnyt; sillä Herra se kaikkivaltias Jumala on sen templi, ja karitsa. Ja ei se kaupunki tarvitse aurinkoa eikä kuuta hänessä valistamaan; sillä Jumalan kirkkaus valistaa hänessä ja hänen valkeutensa on karitsa. Ja niiden pakanain, jotka autuaaksi tulevat, pitää hänen valkeudensansa vaeltaman; ja maan kuninkaas tuovat heidän kunniansa ja ylistyksensä siihen. Ja ei pidä siihen mitään saastuttavaa tuleman sisälle, taikka sitä kuin kauhistuksen eli valheen saattaa; vaan ne, jotka karitsan elämän kirjassa kirjoitetut ovat.

Sillä Sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti.

Näillä loppusanoilla me ylistämme Jumalaa. Me sanomme, että meidän taivaallinen Isämme on maailman kaikkivaltias Herra. Hän voi siis antaa meille, mitä me pyydämme. Me saamme luottaa Häneen paljoa enemmän, kuin lapset luottavat hyvään isään. Kunnia on Jumalan, s. o. kaikkien enkelien ja ihmisten pitää kiittää ja ylistää Jumalaa iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ja kunniansa ei lopu milloinkaan.

Kaikkivaltias Jumala on itse käsenyt meidän rukoilla. Hänen Poikansa on opettanut meitä rukoilemaan. Hän on luvannut, että Jumala antaa meille, mitä me uskossa pyydämme Häneltä. Me saamme luottaa tähän Jeesuksen lupaukseen, kun me lopetamme rukouksemme sanalla *Amen*. Tämä sana *Amen* merkitsee: totisesti eli varmaan on tapahtuva, niinkuin me tässä rukoilemme sydämeistä:

Mutta muistakaamme, että jos me ajattelematta tahi valheelisesti puhumme rukouksessa tyhjiä sanoja, niin meidän rukouksemme ei kelpaa Jumalalle. Herra sanoo ulkokullatuista ihmisistä: *Tämä kansa lähestyy minua suullansa ja kunnioittaa minua huulillansa: mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.*

Ainoastaan Jumala itse voi auttaa meitä oikein rukoilemaan ja lähestymään Häntä. Me saamme tehdä samalla tavalla kuin opetuslapset, jotka menivät Jeesuksen tykö, sanoen: „Herra, opeta meitä rukoilemaan!“ Jeesus on sanonut: *Jos te, jotka pahat olette, taidatte antaa syviä lahjoja teidän lapsillenne, paljoo enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä anovat.*

Herra opettakoon meitä luottamaan Hänen lupauksiinsa ja siunatkoon omaa sanaansa meidän sydämissämme!

N. H—s.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Jatkoa viime numeroon.

Se joka levittää juovutusjuomia on paholaisen apulainen. Se joka nuorelle ihmiselle tarjoaa juovutusjuomalasin, on verrattava käärmeeseen paratiisissa. Hän viettelee nuorukaisen sille tielle, jolla hän itse voi joutua turmioon ja viedä monta muuta kanssansa. Se joka sanalla tai työllä puolustaa juomatapaa, on rikksellinen, jollei hän sitä tee tietämättömydestä, mutta tehkään sen tietämättömydestä tai tieteen, aina hän on vaarallinen nuorisolle. Ja tietämättömyys, johon on synnä pimeyden rakkaus, joka on saanut ihmisen sulkemaan silmänsä, ettei niihin valoa menisi, ja tukkimaan korvansa ettei kuulisi totuutta, on yhtä rikksellinen, kuin selvin tiedoin rikkominenkin. Alkohoolinnauttija ja nauttimisen pulustajat ovat nuorison eksyttäjöitä.

Kaikki jotka pitävät juovutusjuomia myytävänä ostohaluiselle yleisölle, ovat yleisiä myrkyttäjiä. He murhaavat kaupallansa lähimmäisiänsä ilman sääliä ja armoa. He ajavat edellänsä ihmisiä

helvettiin niinkuin lammaslaumaa. Ja mitä he sillä voittavat? Sen ainoan, että näitten heidän uhrinsa veri kerran painaa heidät ikuisen syvyyteen. Kenen siis tekee mieli kadehtia heidän suuria kartanoitaan ja komeita linnojaan? Keskellä niitä on kirous. Jumalan kirous lepää heidän huoneissaan, heidän kasvitarhoissaan, heidän puistoissaan — Verta verta siinä on. Perustus, permannot, seinät, katot, kaikki ovat verellä tahratut.

Terve järki ja kokemus opettavat meille, ettemme suinkaan kärsi vahinkoa, kun lakkaamme ryyppelemästä, päinvastoin on meille hyötyä siitä kun hylkäämme väkijuomat. Ja ihme se on, kun kerran maistaa tuota kirottua juomaa, niin hänelle tulee tuhansia kirouksia, jotka vievät hänen monenlaisiin syntiin ja vihdoin Jumalan kieltäjäksi ja pilkkaajaksi. Rakkaat veljet, jos te tunnette jonkinmoista kiusausta väkijuomiin, niin pakene pian kauvaksi ettäs vältät vaarat, ja pysähdy hetkeksi kuuntelemaan raittiuden harrastajaa, hänen esitelmänsä on jalot ja kultaa kalliimmat, kuuntele vaan tarkkaan ja anna mielesi Jumalan johdantoon, niin olet löytävä tien, joka vie sinun viheriäiselle niitylle, raittiille virvoituksen lähteelle, jossa pulppuaa ihanimpia elämän unelmia, ja se on tosi.

Se on vallan hyvä ettei nuoruudensa päivinä ryyppää yhtään viiniäkään, niin ei sitte miehuudensa päivinäkään tarvitse sitä, sillä hän pysyy kyliksi terveenä, mutta jos sinuun sattuu jonkinmoinen tauti ja lääkäri määrää punssia tai viiniä . . . niin sano hänelle, mene pois luotani kirottu, sillä sinä tahdot viedä minun kaiken turmion tielle mutta kuolema on parempi kuin turmioon mennä. Kyllä hänellä on tiedossa toisia lääkkeitä, mutta hän on juoppouten edistäjä niin kuin kuuluu muutamia olevan, sillä viini on värjättyä viinaa ja niin kiihoittavaa että se pidättää taudin kiinni muutamiksi tiimoiksi, vaan ei kokonaan poista. (Jatketaan).

K. M.

II.

Helsingissä 1 p. Toukokuuta 1899.

Olen saanut monelta kuuromykältä kirjeitä. He tahtovat tietää minumoinen k. m. yhdistys on, ja miten sitä vietetään. Tämän kautta annan tietoa, että k. m. yhdistys on niinkuin näette monta

yhdistystä eli kokousta, joita kuulevat ihmiset viettävät, ja jossa hyvää tarkoitusta opetetaan. Täällä Helsingissä kuuromyökkäin yhdistys on auki joka sunnuntai klo 4. Kello 4 alkaa opetusta ja loppuu illalla 6. Senjälkeen alkaa illanvietto, jonka ajan k. mykät puhuvat keskenään ja toimikunta vuoroon pitää puhetta. Tee pöytä on aina saatavissa. Lopussa kello 9 on Jumalanpalvelus, jota neiti Eklund saarnaa. Opettajina ovat olleet ylioppilaat, neidet Eklund ja Tekla Rochier ja herra Lück. Eklund opettaa ruotsinkieltä, Tekla Rochier ja herra Lück ovat opettaneet suomenkieltä. Herra Lück on opettanut minua puhumaan järkevästi ja vielä toimittaa minulle kirjoja luettavakseni. Minusta olisi kovin hauskaa jos kaikki kuuromykät lukisivat kirjoja vähän kerrallaan, niin heidän oppinsa ja ymmärryksensä kehittyisi. Kirjat ovat minun parhaita ystäviäni. Ne eivät vihaa minua eivätkään kadehti, ne ovat uskollisia ja rakastavat minua. Neiti Rochier ja herra Lück eivät ole päässeet joka sunnuntai opettamaan sillä heillä on kovin paljon työtä yliopistossa. He käyvät vaan välin joku sunnuntai katsomassa ja tervehtimässä entisiä oppilaitaan. Nyt olen voinut olla vähän apuna opettamalla kuuromyökkäin suomenkielellä. Siihen näen itseni kovin heikoksi, mutta kun muistan raamatunlauseen, että kristityn kyllä pitää oikean kilvoituksen kilvoitteleman, ja jolla ymmärrystä on, niin jaatkoon sitä toisille joilla sitä ei ole. Nyt on ihana kevät, pian tulee elon ja kukoistuksen aika. Raitista ilmaa virtaa ruumiiseen. Se virvoittaa ja uudistaa voimia. Valtaavana saarnaa koko luonto, julistamalla vapauden ja elämän valtaa. Miten kesäni tulee muodostumaan, en tiedä! Mutta se on hyvä tietää että kaikki on taivaallisen isän kädestä. Hän on antanut minulle päivä päivältä kaiken sen hädän ja surun, jota tarvitsen.

Tahdon kertoa vähän muistoa herra Tallrothista: Kuuromyökkäin yhdistystä on kohdannut kova suru, sillä Jumala on pois ottanut sen perustajan, herra Tallrothin. Hän oli kipeä ainoastaan 5 p., mutta ankarasti keuhkokuume katkaisi hänen elämänsä parhaassa miehuuden ijässä. Tämä kaikki täytyy sanoa kaipaavaksi. Sillä hän oli nuori ja utterra kuuromyökkäin auttaja. Vaikka hän kyllä itse apua tarvitsi, ei hän kuitenkaan säästänyt voimiansa omaksi tarpeeksi. Muistan kun hän meni 2 vuotta takaperin kirurkiseen sairashuoneeseen leikattavaksi, sanoi hän minulle että hän mielellään

kuolisi, mutta tuntuu kyllä ikävältä kuolla, kun vielä on niin paljon kuuromyökkäin, jotka ovat valosta ja seura-elämästä osattomia. Hänellä oli päämaalina tehdä ainoastaan toisia kuuromyökkäin ja sisaria onnelliseksi. Korkein Jumala suokoon hänelle autuaan ja ikuisen levon, maatkoon hänen tomunsa rauhassa. Kaikkein kuuromyökkäin ahkerasti kokoama muisto kasvakoon „Muistopatsaaksi“, hänen haudallensa! Hauskaa ja rauhaisaa kesää suokoon korkein Jumala kaikille kuuromyökkäin tutuille ja tuntemattomille. Onnellinen on olla kuuromyökkäin! Olkoon kuorma mimmainen tahansa, jos Jumala on sen armostaan suonut.

Maria Sihvola.

III.

Äänekoskella Huhtikuun 19 p:nä 1899.

Nyt minä saan kirjoittaa teille tällä pienellä kirjeellä. Saan ilmoittaa, että sisaret Lyydi, Emma ja minä olemme olleet terveinä. Olemme voineet hyvin. Minä sain kolme kuuromyökkäin lehteä 12 p. joulukuuta ja yksi kuuromyökkäin lehti 23 p. joulukuuta teiltä. Hyvin tuhansia kiitoksia kuuromyökkäin lehtien edestä. Minulla oli hauska lukea niitä. Olkaa hyvä ja lähettäkää minulle kuuromyökkäin lehdet. Nyt minä lähetän 5 postimerkkiä teille. Sisareni Lyydi meni palvelukseen Aution luo Saarijärvelle marraskuussa. Sitten hän lähti pois palveluksesta tammikuussa, sentähden että hänellä oli paha olla Aution luona. Lyydin jalat paleltuivat. Hän pääsi toiseen palvelukseen Salon tykö Äänekoskelle ensimmäinen päivä maaliskuuta. Ei kukaan ottanut Emmaa palvelukseen. Nyt hän on vanhempien tykönä. Minä olen palveluksessa Viinamäen luona Äänekoskella. Lyydi asuu lähellä meitä. Minulla on hauska palvella. Täällä on hyvä olla. Minä olen ollut palveluksessa Viinamäen luona viime kesästä. Minun veljeni Augusti tuli Ylivieskasta tänne. Augusti tuli meidän tykömme. Minä sanoin, tuossa on veli. Sisareni Maria sanoi: ei se ole veli, vaan vieras. Sisar ei tuntenut veljeä. Minä tunsin pian veljeni. Hän on ollut Ylivieskassa 6 vuotta. Hänellä on vaimo ja kaksi poikaa. He ovat nyt Ylivieskassa. Kehta veljeni lähtee meidän tyköämme Ylivies-

kaan. Sisareni kävi lukukinkerissa Koiviston luona 15 p. helmik. pastori antoi Lyydille lipun, jossa on kirjoitettu: Jotka odottavat herraa, ne saavat uuden voiman, niin että he menevät siivillä ylös kuin kotkat: että he juoksevat ja eivät näänny, he vaeltavat eivätkä väsy. *Jes. Odotatko sinä kerraa.*

Pastori, kappalainen, lukkari ja suntio tulivat meidän tykömme samana iltana. Minä olin kyökissä. Pastori tuli tupaan. Hän odotti minua. Minä tulin kyökistä sinne. Hän tervehti minua. Hän puhui minun kanssani asioita. Pastori Ilmonen sanoi minulle että Lyydi luki ulkoa Herran rukouksesta. Hän osasi paremmin kuin kuulevat ihmiset. Pastori antoi minulle lipun, jossa on kirjoitettu Jesus sanoo: Pyytäkääht ahtaasta portista mennä sisälle, sillä monta on, sanon minä teille, jotka pyytävät mennä sisälle ja eivät taida. (Luuk. 13, 24). Kuljetteko vielä kadotuksen avaraa tietä? Jesus kutsuu sinua. Pastori kiitti, sentähden että minä osasin lukea. Minä olin lukukinkerissä Viinamäen luona 16 p:nä Helmik. Hyvin paljon terveisiä teille kaikille opettajattarille, opettajille ja kuuromykille meiltä. Jääkää hyvästi ja voikaa hyvin.

Miina Piilonen.

Pieniä tietoja.

— **Senaatti** on myöntänyt Kurikan kirkkoherralle B. Södermanille 1,500 markkaa täysikasvuisten kuuromykkäinkoulun perustamiseksi ja 2,400 markkaa neljäksi vuodeksi syysk. 1 p:stä 1899 saman koulun ylläpitämiseksi.

— **Aistivalliskoulujen apurahat** on jaettu tänä vuonna seuraavalla tavalla: Ulkomaan matkaa varten ovat saaneet johtajatar neiti M. Kahelin 600 mk., opettajattaret A. Schalien 800 mk. ja A. Nyström 600 mk. Kotimaassa kuuntelemista varten yliopp. A. Helin 200 mk., neiti L. Järvinen 500 mk., kansak. opett. J. V. Lehto 800 mk. ja O. B. Kauppinen 600 mk., tuntiopettajat Jyväskylän kuuromykk. koulussa A. Koskinen 600 mk. ja A. J. Aalto 300 mk.

— **Jyväskylän kuuromykkäin koulusta** laskettiin keväällä seuraavat oppilaat: Fabian Harsu, Tyrväältä; Joonas Järveläinen, Viipurista; Paavo Lehtinen, Tyrväältä; Ta-

vetti Leppälähti, Kemistä; Maria Aho, Vimpelistä; Olga Forsman, Heinolasta; Brita Juvonen ja Maria Kämmäräinen, Tohmajärveltä; Anna Pitkänen, Nilsiästä; Eva Pukki, Säkkijärveltä; Angele Riihimäki, Nilsiästä; Aina Sinkkonen, Keurulta; Aina Virtanen, Petäjävedeltä; Anna Vähänen, Uukuniemeltä; Ida Öhman, Janakkalasta; Matti Lappalainen, Pyhäjärveltä; Johan Lindgrén, Ahlaisista; Antti Luukkonen, Impilahdelta; Johan Marttila, Iitistä; Otto Rosvall, Uudeltakirkolta; Vilh. Sankari, Mynämäeltä; Herman Stén, Ahlaisista; Yrjö Vuohelainen, Pyhäjärveltä; Hilma Halttunen, Karstulasta; Josefina Hänninen, Laukaasta; Lydia Nyman, Atrjärveltä; Alma Sulin, Korpilahdelta; Maria Särkkä, Eliina Veijonen ja Gustaava Virman, Jyväskylästä; Klara Keinänen, Joroisista ja Erik Aho Sippolasta. Herran Ehtoolliselle laskettiin 27 oppilasta 28 p. toukokuuta Jyväskylän koulustoa.

— **Kuopion kuurojen koulusta** päästettiin seuraavat oppilaat 31 p. toukokuuta: Anton Virolainen, Viipurista; Anshelm Räisänen, Joroisista; Juho Renko, Jyväskylästä; Aksel Pulkkinen, Mikkelistä; Jalmari Ponkala, Torniossa; Ida Jussila, Kärsämäeltä; Henriikka Jääskeläinen, Hankasalmeelta; Ida Puoliväli, Kiuruvedeltä; Aina Iivanainen, Tuusniemeltä ja Emma Kemiläinen, Leppäviroilta.

— **Pietarsaaren kuuromykkäin koulusta** päästettiin keväällä seuraavat 10 oppilasta: Petter Edvard Lindroos, Lappträskistä; Bertha Henrietta Sjöberg, Helsingistä; Frans Fredrik Forsberg ja Amanda Karolina Englund, Helsingin pitäjältä; Maria Lovisa Achrén, Oravista; Maria Sofia Alholm, Pirttikylästä; Edla Elisabeth Skinner; Antti Sanfrid Knuton Teerijärveltä; Aksel Ferdinand Bäckroos, Snappertuunasta ja Magnus Uggelberg, Finnbystä.

— **Jyväskylän kuuromykkäkouluun** oli kesäk. 15 päivään pyydetty sijaa 86 kuuromykkälie. Seuraaville niistä päätettiin antaa kutsumus ensi syksynä saapumaan kouluun: Kaarle Kauppinen Konginkankaalta, Kalle Hyvärinen Viitasaareltä, Hulda Ekola Töysästä, Matti Teitto Säkkijärveltä, Hilma Nyman Urjalasta, Iida Valenius Porneesta, Maria Ruotsalainen Iisalmelta, Taavi Teiri Tyrväästä, Kaarle Forsman Tyrvääeltä, Eliina Hellman Lempäälästä, Emma Lahdenperä Noormarkusta, Helmi Haankulma Alavuudelta,

Iida Marttila Vesilahdelta, Amanda Pekkala Mäntyharjusta, Anna Ruuska Mäntyharjusta, Vihtori Kustaanpoika Hoilolasta, Kalle Suppi Iitistä, Alma Erkintytär Iitistä, Kustaa Korvala Iitistä, Juho Markkanen Suonejoelta, Hanna Lovén Kiukaisista, Hilma Tornainen Asikkalasta, Vihtori Karhusaari Karvialta, Ville Haapala Kokemäeltä, Alma Rajamaa Kokemäeltä, Hanna Mustonen Kerimäeltä, Huugo Lindqvist Janakkalasta ja Hilda Melanen Keuruulta. — Suom.

— **H. M. Leskikeisarinna** on lahjoittanut 300,000 ruplaa kuuromyökkäin rahaston hyväksi.

— **Tietoja kuuromyökistä.** Sunnuntaina 11 p. kesäkuuta vihittiin Pietarsaaren kuuromyökkäin koululla kuuromyökkä suutari-mestari *Gustaf Rosendal* ja ompelijatar *Karolina Finell*, puhuva.

— **Kuvanveistäjä A. Tallroth**-vainajasta on Suomen aistiväliskoulujen lehdessä huhtikuun numerossa lähes kolme lehteä käsitävä kirjoitus K. E. K. kirjoittama.

— **Junan alle jäädä** oli äskettäin kuuromyökkä maanmittarin apulainen Pykäläinen Sorvalin junan kulkiessa Hiekan tien poikki. Pykäläinen, joka käveli tiellä, ei huomannut tulevaa junaa, joka kumminkin onneksi saatiin pysäytetyksi, niin että P. sai vaan pienempiä vammoja päähänsä. Haavat, jotka eivät ole vaarallisia, si-dottiin lääninsairaalaassa.

— **Sokeuden perinnöllisyys.** Sokeain yhdistyksen kokouksessa Tukholmassa piti kesäkuun 13 p:nä professori Vidmark esitelmän „sukulaisuudesta ja sokeudesta“. Prof. Vidmark on etupäässä tutkinut oloja Skandinaavian maissa ja Suomessa, joissa vertauskohdat ilmasuhteisiin ja elantoeh-toihin nähden ovat hyvin sopivat.

Myöhemmällä iällä saadun sokeuden osaavat lääkärit kuta-kuinkin selittää, paitsi missä mitään selitystä ei tarvita, esim. onnettomuuskohtauksessa. Mutta vaikeampi on löytää synnynnäisen sokeuden syytä. Etevimmat silmätautien tutkijat ovat kuitenkin katsooneet sen johtuvan avioliitosta läheisten veriheimolaisten kesken. Puhuja huomautti, että synnynnäinen sokeus on keskimäärin 12 kertaa suurempi läheisten sukulaisten avioliitosta syntyneissä kuin muuten.

Norjassa on tässä suhteessa sangen tarkka tilasto, joka osoittaa, että synnynnäinen sokeus suuresti vaihtelee eri seutujen mukaan. Missä paikallisuhteet estävät miestä samoamasta vaarojen yli vaimoa etsimään, siellä on synnynnäisiä sokeita lukuisimmin. Se vaihtelee 6,8 tuhannelta Kristianian tienoissa 12,5 tuhannelta länsi- ja pohjois-Norjan vaikeapääsöisissä seuduissa, joissa useammin tapaa avioliittoja veriheimolaisten välillä.

Mutta n. s. „kanasokeuskin“ näyttää olevan yhteydessä sukulaisten avioliittojen kanssa. Tämä vastenmielinen tauti esiintyy tällaisista avioliitoista syntyneissä 40 kertaa useammin kuin muutoin. Ruotsissa tätä tautia sairastaa 2,1 henkeä tuhannelta, Suomessa 3,8, Tanskassa 5,7 sekä Norjassa Kristiaanian tienoilla 6,75 ja Trondhjemmin seutuvilla 9,91. Venäjällä, jossa veriheimolaisten avioliitot ovat kielletyt, on vastaava numero 1,4.

Muuten on läheisten sukulaisten lapsissa 4 kertaa enemmän kuuromyökkä kuin muista avioliitoista syntyneissä.

Kaikki auktoriteetit ovat sitä mieltä, että sokeus on yhteydessä sangviinisten, verisukulaisten, avioliittojen kanssa, mutta eri mieltä ollaan siitä, johtuuko vika „verestä“. Pikemmin on asian laita niin, että sillä on syynsä „vahvistuneessa perinnöllisyydessä“. Se minkä lapsi perii isältä ja äidiltä, esiintyy selvemmin. Kummassakin vanhemmassa saattaa olla taipumuksia sokeuteen. Ja siten on veriheimolaisten lapsen surullisena kohtalona sokeus.

Huomautus.

Helsingin kuuromyökkäin yhdistyksessä on herännyt ehdotus pystyttää yksinkertainen muistopatsas Albert Tallrothin ennen aikaiselle haudalle ja yhdistyksen jäsenillä on tarkoituksena että kukin varansa mukaan saa lahjoittaa varoja. Mutta koska tämä ehdotus vaatii suuremman summan, kun täällä asuvalaiset kuuromyökkät voivat koota ja luultavasti muutkin maamme kuuromyökistä ehkä myöskin Tallrothin omaiset ja ystävät tahtovat ottaa osaa hänen hautapatsaaseensa, saa Helsingin kuuromyökkäin yhdistyksen toimikunta täten ilmoittaa, että yhdistyksen kassööri, herra Valter Stadius (osoite Helsinki, Itä Henrikinkatu) ottaa vastaan lahjoituksia mainittuun tarkoitukseen, tulot ilmoitetaan lehdessä. Helsingissä toukokuussa 1899,

Toimikunnan puolesta:

Julia Stadius.

Helsingin kuuromyökkäin yhdistyksen kirjuri.

Ilmoituksia.

Yksityisnumeroiden myyjät

Kuvanveistäjä Albert Tallrothin toimittamasta „Kuuromykkäin Joululehdestä“ kehoitetaan täten niin pian kuin mahdollista jättämään tili ja tilaukset lehdistä ja niistä tulevat rahat

Rouva Julia Stadius'elle.

HELSINKI. Itä Henrikinkatu 1.

Allekirjoittanut myy valokuvia Albert Tallrothista, jotka ovat otetut syksyllä 1897. Kuvat maksavat 60 penniä kappale. Myöskin myyn kuvia A. Tallrothin haudasta 1 mk. 60 p. kappale.

John Sundblom.

Vaasa.

Koulukatu 54.

Kuuromykkäin lehtiä

vuosilta 1897, 1898

saapi ostaa

Kuuromykkäin lehden Toimitukselta

Mikkelissä.

Hinta 50 p:ää vuosikerta.

Sisäitö: Helluntaina. — Herran rukous (jatk.). — Kirjeitä kuuromykyiltä I, II, III. — Pieniä tietoja. — Huomautus. — Ilmoituksia.